

Dosar nr. 3ra-120/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central jud: (T. Sîrcu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Emanoil Ploșnița împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 12 februarie 2018, Emanoil Ploșnița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul Emanoil Ploșnița a invocat că la data de 27 decembrie 2017, prin ordinul nr. 1150, Ministrul Justiției, a decis încetarea activității de administrator autorizat a lui Emanoil Ploșnița, deținător al autorizației nr. 201, eliberată la 10 aprilie 2015, în baza deciziei Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017.

Reclamantul Emanoil Ploșnița consideră că acest ordin contravine prevederilor legale și urmează a fi anulat.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a indicat că potrivit ordinului Ministrului Justiției nr. 160 din 10 aprilie 2015, Emanoil Ploșnița, a fost autorizat în calitate de administrator, fiindu-i eliberată autorizația nr. 201. Ulterior, la 01 noiembrie 2017 reclamantul Emanoil Ploșnița a solicitat Ministerului Justiției suspendarea activității de administrator autorizat, în temeiul art. 38 (1) lit. a) a Legii cu privire la administratorii autorizați, invocând alegerea sa în calitate de Președinte al Uniunii Avocaților.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a declarat că examinarea cererii de suspendare și Raportului auditorului intern privind încălcările depistate privind modul de eliberare a autorizației de administrator autorizat, a fost stabilită pentru data de 27 decembrie 2017 și după expunerea motivelor, ședința Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați a fost stabilită pentru data de 17 ianuarie 2018, când urma a fi emisă decizia privind soluționarea cererii, fapt confirmat prin citațiile nr. 65 din 18 decembrie 2017 și 05/66 din 09 ianuarie 2018.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a relatat că la 17 ianuarie 2018, prezentându-se la Ministerul Justiției pentru ridicarea deciziei, i s-a comunicat că prin Ordinul Ministrului Justiției din 27 decembrie 2017, activitatea, în calitate de administrator autorizat, a fost încetată, fapt despre care membrii Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, au aflat la 17 ianuarie 2018. Ulterior, la 22 ianuarie 2018, a recepționat Ordinul Ministrului Justiției din 27 decembrie 2017. Întru motivarea Ordinului nr. 1150, pârâțul Ministerul Justiției al RM face referire la prevederile art. 39 (1) și (2) a Legii nr. 161 din 18 iulie 2014, cu privire la administratorii autorizați și decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a indicat că nici unul dintre temeiurile legale de încetare a activității de administrator autorizat, prevăzute la art. 39 alin.(1) și (2) al Legii-susmenționate, nu se regăsesc în conținutul ordinului contestat, făcând-se referire exclusiv la hotărârea Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a invocat că despre ședința Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017 nu a fost înștiințat și despre pronunțarea hotărârii nu a cunoscut, prin ce, în viziunea reclamantului, au fost încălcate normele imperative al pct. 41-47 al Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați. Nici unul din drepturi nu a fost exercitat de către subsemnat, dat fiind faptul că nu a fost citat pentru ședința din 15 noiembrie 2017 și nu a cunoscut despre petrecerea ei.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a relatat că prin decizia Comisiei de autorizare și disciplină din 15 noiembrie 2017, s-a propus Ministrului Justiției, de a înceta activitatea administratorului autorizat Emanoil Ploșnița, în temeiul Raportului auditorului intern al Direcției audit intern al Ministerului Justiției, Vasile Begalu, care a constatat că autorizația de administrator autorizat nr. 201, eliberată la 10 aprilie 2015, lui Ploșnița Emanoil, a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 49 (1) din Legea cu privire la administratorii autorizați și anume, nu au fost prezentate acte autentice cu privire la administrarea unei proceduri de insolvență sau de dizolvare a unei persoane juridice în perioada anilor 2013-2014.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a menționat că așa-numitele constatări sunt lipsite de suport probant și puteau fi ușor combătute în situația în care, Comisia respecta procedura de examinare a cazului și îl invita pe reclamant la data de 15 noiembrie 2017, pentru a-și expune și argumenta poziția. Or, potrivit Raportului, se invocă că notificarea nr. 02L/2014 din 24 decembrie 2014 și solicitarea privind publicarea avizului pe pagina web, nr. 4L/2014 26 decembrie 2014, expediate în adresa Camerei înregistrării de Stat și solicitarea publicării avizului în Monitorul

Oficial nr.03L/2014 din 26 decembrie 2014, nu au fost înregistrate la instituțiile abilitate. În urma examinării avizelor din Monitorul Oficial din lunile decembrie 2014-ianuarie 2015, nu a fost înregistrat nici un aviz din partea solicitantului Emanoil Ploșnița. Reclamantul punctează la acest capitol că potrivit încheierii Judecătorei Comerciale de Circumscripție nr. 2C-207/2014 din 17 decembrie 2014, subsemnatul, deținătorul certificatului de perfecționare profesională nr. 189 din 06 decembrie 2014, a fost numit în funcția de lichidator al SRL “Zighiprim”. Această încheiere a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat la data de 24 decembrie 2014 cu numărul de intrare 5266. Prin Decizia Camerei Înregistrării de Stat din 14 ianuarie 2015, a fost înregistrat și consemnat în Registrul persoanelor juridice mențiunea că SRL “Zighiprim”, se află în lichidare și înserate datele lichidatorului „Emanoil Ploșnița”. Efectiv, concomitent cu înregistrarea încheierii Judecătorei Comerciale de Circumscripție, lichidatorul Emanoil Ploșnița, a întocmit inclusiv și notificările nr. 02L/2014, 03L/2014 și 04L/2014, care au fost expediate mai târziu, iar momentul expedierii a fost direct dependent de intrarea în vigoare la data de 01 ianuarie 2015, a Legii nr. 161 din 18 iulie 2014. Notificările au fost întocmite și expediate la etapa când Ploșnița Emanoil, deținea capacitatea juridică de a acționa în calitate de administrator autorizat. În Monitorul Oficial nr. 49-54 (5482-5487) din 04 martie 2016, fila 145, a fost publicat avizul privind lichidarea SRL “Zighiprim” și numirea lichidatorului Emanoil Ploșnița. La aceeași dată avizul privind lichidarea a fost publicat inclusiv pe site-ul Camerei Înregistrării de Stat. Notificarea expediată în adresa debitorului SRL “Zighiprim”, nu a fost recepționată, fiind restituită lichidatorului Emanoil Ploșnița.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a mai indicat că, Ordinul Ministrului Justiției nr. 1150 din 27 decembrie 2017, a fost emis cu încălcarea competenței. A evidențiat că documentul a fost semnat de Vladimir Cebotari, care la 27 decembrie 2017, nu mai deținea funcția de Ministru al Justiției, începând cu data de 21 decembrie 2017. Astfel, aceasta nefiind competent de a dispune încetarea activității de administrator autorizat a reclamantului Emanoil Ploșnița.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a invocat că prin emiterea Ordinului Ministrului Justiției din 27 decembrie 2017, i-a fost încălcat grav dreptul stipulat în art. 43 al Constituției Republicii Moldova - dreptul la muncă, la libera alegere de a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului și nu în ultimul rând, i-a fost încălcat dreptul de proprietate. Or, veniturile obținute din activitatea de administrator autorizat, reprezentau o sursă de existență și bunuri, de care a fost privat ilegal și abuziv.

Reclamantul Emanoil Ploșnița a solicitat admiterea acțiunii, anularea Deciziei Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017 „privind suspendarea activității de administrator autorizat” și a Ordinului Ministerului Justiției nr.1150 din 27 decembrie 2017 „cu privire la încetarea activității de administrator autorizat”, ca fiind ilegale și emise cu încălcarea competenței.

Prin hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Emanoil Ploșnița împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, s-a anulat decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină a

Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017 „privind suspendarea activității de administrator autorizat”, s-a anulat Ordinul Ministerului Justiției nr. 1150 din data de 27 decembrie 2017 „cu privire la încetarea activității de administrator autorizat”.

Prin decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Emanoil Ploșnița împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a stabilit că la 27 decembrie 2017 Ministrul Justiției, Vladimir Cebotari, a emis Ordinul nr. 1150, în temeiul art. 8 lit. c) și art. 39 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați și Hotărârii Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017, prin care s-a decis încetarea activității de administrator autorizat a dlui Emanoil Ploșnița, deținător al autorizației nr. 201, eliberată la 10 aprilie 2015.

Instanța de apel a statuat că prin decizia privind suspendarea activității de administrator autorizat din 15 noiembrie 2017, Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, întrunită în ședința din 15 noiembrie 2017, în componența: Irina Selevestru, Ina Chertean, Lilian Deliu, Tatiana Bostan, Alexandrina Culcițchi, Anatolii Garabadgiu, în temeiul art. 39 alin. 1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 și în baza Raportului lui Vasile Begal, auditor intern din cadrul Ministerului Justiției, prin care a fost constatat că, autorizația de administrator autorizat nr. 201 eliberată la 10 aprilie 2015 lui Ploșnița Emanoil, a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 49 alin. (1) din Legea cu privire la administratorii autorizați și anume, nu au fost prezentate acte autentice cu privire la administrarea unei proceduri de insolvență sau de dizolvare a unei persoane juridice în perioada anilor 2013-2014, prin votul unanim a membrilor prezenți a decis de a respinge cererea privind suspendarea activității de administrator autorizat din 01 noiembrie 2017, înaintată de Emanoil Ploșnița. În baza Raportului auditorului intern al Direcției audit intern a Ministerului Justiției, a propus Ministerului Justiției de a emite ordin privind încetarea activității administratorului autorizat Emanoil Ploșnița în conformitate cu art. 39 alin.(1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014, cu privire la administratorii autorizați.

Instanța de apel a reținut că din probele prezentate, prima instanță just a conchis că, Raportul care a stat la baza emiterii Deciziei Comisiei de autorizare și disciplină din 15 noiembrie 2017, prin care s-a propus Ministrului Justiției, de a înceta activitatea administratorului autorizat Emanoil Ploșnița, nu relevă în conținutul său existența în acțiunile reclamantului a faptului prezentării unor acte neautentice, or, art. 39 alin. (1) lit. c) și alin. (2) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014, cu privire la administratorii autorizați, prevede în mod expres că încetarea activității administratorului are la bază următoarele temeiuri: autorizarea administratorului s-a făcut în baza unor date neautentice sau documente false, din care considerente argumentele apelantului în acest sens, urmează a fi apreciate critic.

Instanța de apel a invocat prevederile pct. 41-47 al Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 817 din 12 noiembrie 2015, în care este

stipulat că la ședința Comisiei, în scopul pregătirii raportului, raportorul solicită administratorului autorizat documentele și alte probe necesare elucidării faptelor despre care s-a luat cunoștință în mod direct, a cauzelor și împrejurărilor concrete în care acestea s-au produs. Prezența administratorului este obligatorie și acesta are dreptul să înainteze demersuri, să facă explicații, să susțină poziția sa, să înainteze cereri de recuzare membrilor Comisiei și să fie asistat de un avocat.

Instanța de apel a reținut că potrivit citației din 18 decembrie 2017, anexă la materialele cauzei, s-a constatat că secretarul Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, l-a informat pe Emanoil Ploșnița că examinarea cererii de suspendare a activității de administrator autorizat din 01 noiembrie 2017 depusă de subsemnat și Raportul auditorului intern privind încălcările depistate privind modul de eliberare a autorizației de administratorului autorizat, vor fi examinate la data de 27 decembrie 2017, ora 09:35. Iar, prin citația din 09 ianuarie 2018 nr.05/66, Comisia de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, l-a informat pe reclamant că examinarea cererii de suspendare a activității de administrator autorizat din 01 noiembrie 2017 și Raportul auditorului intern privind încălcările depistate privind modul de eliberare a autorizației de administrator autorizat, va avea loc la data de 17 ianuarie 2018. Din conținutul acestor două înscrisuri, anexate la materialele cauzei, din explicațiile reclamantului și a reprezentantului pârâtului, se relevă că, Ministerul Justiției nu a exercitat obligația de a cita reclamantul la ședința Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 31 al Regulamentului, care stipulează că lucrările Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați se consemnează într-un proces-verbal, care va include următoarele date: membrii Comisiei și alți participanți la ședință, data, ora și locul desfășurării ședinței, ordinea de zi, problemele puse la vot, cererile, demersurile înaintate în ședință, rezultatele votării și hotărârea adoptată.

Instanța de apel a stabilit că în cadrul examinării cauzei în fond, reprezentantul Ministerului Justiției al RM, Constantin Cachița a prezentat instanței două procese-verbale. Prin procesul-verbal al Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 27 decembrie 2017, în componența a cinci membri a Comisiei: Gheorghi Macovei, Ion Chetrean, Lilian Deliu, Andrei Ciauș, Alexandrina Culcițchi și secretar - Anatolii Garabadjiu, și în prezența lui Emanoil Ploșnița, s-a examinat cererea privind suspendarea activității de administratortor autorizat și ca rezultat al deliberării, s-a decis amânarea deliberării asupra chestiunii respective pentru data de 17 ianuarie, ora 10:00.

Prin Proces-verbal din 17 ianuarie 2018, Comisia de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, în urma deliberării a decis: potrivit pct. 37 lit. d) din Regulamentul de activitate al Comisiei de autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, de a înceta procedura disciplinară în privința administratorului autorizat Emanoil Ploșnița din motiv că este înaintată o solicitare repetată cu privire la aceleași fapte ale aceluiași administrator autorizat. Din conținutul Proceselor-verbale din 27 decembrie 2017 și din 17 ianuarie 2018, raportate la Decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017, instanța de apel a ajuns la concluzia că la data de

15 noiembrie 2017, Comisia de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați nu a examinat cererea reclamantului de a suspenda activitatea de administrator autorizat, precum și încetarea activității administratorului, iar reprezentantul pârâtului, în temeiul art. 24 al Legii contenciosului administrativ, nu a prezentat instanței, la solicitare, Proces-verbal al ședinței din 15 noiembrie 2017.

Instanța de apel a reținut că conform pct. 54 al Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, decizia privind rezultatele examinării abaterii disciplinare trebuie să conțină: semnăturile membrilor Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați care au participat la adoptarea hotărârii, însă de fapt s-a stabilit că decizia din 15 noiembrie 2017 este semnată doar de doi membri și secretarul al Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați, ce contravine inclusiv și pct. 52 al Regulamentului, care indică că, deciziile Comisiei se adoptă în prezența a cel puțin 5 membri.

Instanța de apel a stabilit că prima instanță just a concluzionat că decizia privind suspendarea activității de administrator autorizat din 15 noiembrie 2017, este ilegală, totodată, fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

Instanța de apel de asemenea a stabilit că Ordinul nr. 1150 din 27 decembrie 2017, este semnat de Vladimir Cebotari, care la această dată nu mai deținea funcția de Ministru al Justiției.

Potrivit decretului Președintelui RM nr. 505-VIII din 21 decembrie 2017, „Vladimir Cebotari a fost revocat din funcția de Ministru al Justiției și prezentul decret intră în vigoare la data semnării”. Astfel, începând cu data de 21 decembrie 2017, Vladimir Cebotari nu deținea funcția de Ministru al Justiției și respectiv, la data de 27 decembrie 2017, nu era competent de a dispune încetarea activității de administrator autorizat a reclamantului Emanoil Ploșnița.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 39 alin. (2) a Legii cu privire la administratorii autorizați, în care este stipulat că încetarea activității administratorului se dispune prin ordinul Ministrului Justiției în baza deciziei Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță întemeiat a dedus că decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017 „privind suspendarea activității de administrator autorizat”, cât și ordinul Ministrului Justiției nr.1150 din 27 decembrie 2017 „cu privire la încetarea activității de administrator autorizat” sunt emise contrar prevederilor legii și cu încălcarea competenței, din care considerente, urmează a fi anulate.

Instanța de apel consideră că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre fondată în corespundere cu cerințele legii, de aceea temeiuri pentru admiterea apelului nu sunt.

La 26 noiembrie 2018, Ministerul Justiției al RM, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii depuse de Emanoil Ploșnița, ca fiind tardivă în partea anulării deciziei Comisiei de Autorizare și

Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017 privind suspendarea activității de administrator autorizat și ca fiind neîntemeiată în partea anulării Ordinul Ministerului Justiției nr.1150 din data de 27 decembrie 2017 cu privire la încetarea activității de administrator autorizat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Ministerul Justiției al RM, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, instanța interpretând în mod eronat legea.

Recurentul Ministerul Justiției al RM a menționat că decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017, prin care s-a propus Ministrului Justiției de a emite ordin privind încetarea activității administratorului autorizat Emanoil Ploșnița, este emisă în limita prevederilor legale de către organul competent.

Recurentul Ministerul Justiției al RM a invocat că temei pentru emiterea deciziei privind suspendarea activității de administrator autorizat din 15 noiembrie 2017, care constituie obiectul acțiunii din speță, este art. 39 alin.(1) lit.c) și alin.(2) din Legea nr.161 din 18 iulie 2014 precum și raportul dlui Vasile Begal, auditor intern din cadrul Ministerului Justiției, prin care a fost constatat că autorizația de administrator autorizat nr.201, eliberată la 10 aprilie 2015 dlui Emanoil Ploșnița a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 49 alin.(1) din Legea cu privire la administratorii autorizați și anume, nu au fost prezentate acte autentice cu privire la administrarea unei proceduri de insolvență sau de dizolvare a unei persoane juridice în perioada anilor 2013-2014.

Recurentul Ministerul Justiției al RM a relatat că întru respectarea dispozițiilor legale nominalizate, ordinul Ministrului Justiției nr. 1150 din 27 decembrie 2017 a fost prezentat spre semnare Ministrului Justiției, în interiorul termenului de exercitare a mandatului, iar conform organizării interne toate ordinele semnate de Ministrul Justiției, se înregistrează în registrul ordinelor pentru anii respectivi, iar înregistrarea și atribuirea numărului precum și a datei calendaristice în situația din speță, nu a coincis cu data semnării efective a ordinului de către Ministrul Justiției.

Recurentul Ministerul Justiției al RM consideră că intimatul Emanoil Ploșnița a omis termenul legal de contestare a Deciziei Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 15 noiembrie 2017, înregistrând cererea din speță, reieșind din materialele dosarului, abia la 12 februarie 2018.

Recurentul Ministerul Justiției al RM a indicat că nu poate fi neglijat nici faptul că prin scrisoarea înregistrată la Ministerul Justiției la data de 01 noiembrie 2017, intimatului Emanoil Ploșnița invocă circumstanțe ce nu permit desfășurarea în continuare a activității de administrator autorizat pe motiv că la 06 octombrie 2017 a fost ales de Congresul Avocaților din RM, în funcția de Președinte a Uniunii Avocaților pe un termen de 2 ani.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului

Ministerul Justiției al RM, la 08 noiembrie 2018, conform scrisorii nr. 1830 (f.d. 93), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește. Totodată instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 08 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Ministerul Justiției al RM, la 26 noiembrie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 04 ianuarie 2019, în adresa intimatului Emanoil Ploșnița a fost expediată copia recursului declarat de Ministerul Justiției al RM, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul, Emanoil Ploșnița, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv, și nu a depus referință în termenul stabilit, la cererea de recurs declarată Ministerul Justiției al RM.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Justiției al RM, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Ministerul Justiției al RM se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al RM.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Emanoil Ploșnița împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan